

Man vil kunne forstaa, at Koffardiskibsførerne i Statsbanernes Tjeneste føle sig brøstholdne ved, at saa gode Pladser som disse 3 bestrides af Marineofficerer, som bestride Pladserne under Permission, det vil sige, paa en saadan Maade, at de foruden deres Lønning som Marineofficerer oppebære den Lønning, der tilkommer vedkommende Postdampskibsførere. Ved at besætte disse Pladser med Koffardiskibsførere vilde Staten altsaa ikke paadrage sig nogen som helst forøget Udgift. Tvertimod mener jeg, at man vilde imødekomme et Retfærdighedskrav derved, at disse Koffardimænd kunne faa bedre Forhold af tjene under, idet Avancementsforholdene blive bedre. Jeg tror heller ikke, at Stemningen her paa Rigsdagen i sin Almindelighed er for, at Marineofficererne skulle optage disse Pladser saaledes, at Koffardimændene forbigaa, og deres Stilling i Henseende til Avancement og Lønning gøres vanskeligere, end den behøver at være. Jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister, at han forsøger at faa rettet dette Forhold. Jeg tvivler ikke om, at det udmærket kan lade sig gøre.

Endnu en Anmodning har jeg til den højtærede Trafikminister. Den vedrører Toggangen paa den fynske Statsbane, specielt paa det Stykke Bane, som ligger mellem Odense og Middelfart. Middelfart er, som jeg før har haft Lejlighed til at fremhæve her i Tinget, en ganske udmærket By, en af de allerbedste Byer ikke alene i Danmark, men i hele Verden. Men denne By kan ikke glæde sig ved, at man ser paa den med særlig milde Øjne fra Jernbaneadministrationens Side. Det er ikke saa længe siden endda, at man fra denne Administrations Side forsøgte at hindre, at en ny Bane fra Odense gennem Nordvestfyn kom til at støde til ved Middelfart. Man vilde have den ind gennem Nørre-Aaby, og endskønt Nørre-Aaby ogsaa staar mit Hjerte nær, mener jeg dog, at det vilde være rigtigt, da vi nu en Gang havde Byen Middelfart med dens gode Havn liggende der, hvor den laa, at man sørgede for at faa Banen ind til Middelfart. Det lykkedes ogsaa ved Rigsdagens Velvillie. Rigsdagen gik imod baade Jernbanekommissionen og Ministeriet, og vi fik Banen ind til Middelfart. Men ved den allerede nu bestaaende Bane, den, der har ligget der i mange Aar, har man nu indrettet det saaledes med Toggangen, at man har stillet Middelfart ret daarligt; saa daarligt, som man paa nogen Maade kunde gøre det, med Hensyn til dens Forhold til

sit Opland. Før, indtil for 1½ Aar siden, var Forholdet det, at Tog Nr. 3, der nu afgaar Kl. 8²⁰ fra København, standsede ved adskillige store Landsbyer ovre paa Fyn. Hvad Middelfartskredsen angaar, standsede det ved Ejby og Nørre-Aaby. Det standsede ogsaa ved Middelfart. Men nu har man indrettet en Køreplan, efter hvilken dette Tog nok standser ved Nørre-Aaby og Ejby, men derimod ikke ved Middelfart. Og det næste Tog — det, der gaar herinde fra Kl. 9⁵ Formiddag —, der standser ved Middelfart, standser ikke ved Nørre-Aaby og Ejby. Det er akkurat, som om man har villet indrette det efter den Recept, at Nørre-Aaby og Ejby og Middelfart vedkomme ikke hinanden. Jeg vil meget henstille til den højtærede Trafikminister at tage denne elendige Recept under Overvejelse og se at faa den forandret til Bedste ikke alene for Middelfart, men ogsaa for Nørre-Aaby og Ejby, idet de Folk derfra meget gerne ville ind til Middelfart, men de ville selvfølgelig ogsaa gerne tilbage igen. Saa maa man indrette Toggangen saaledes, at det bliver muligt for dem. Det har kunnet lade sig gøre før. Det er først et halvan-det Aars Tid siden, det blev forandret. Af hvilke mærkværdige Bevæggrunde det skete, har jeg ikke mindste Anelse om. At man i Middelfart er i høj Grad ked af dette Forhold, derom vidner det, at Handelsforeningen, Industriforeningen, Haandværkerforeningen, Grundejerforeningen, Diskontoinstitutet i Middelfart og Middelfart Byraad alle have indsendt til Trafikministeriet Andragende om at faa den nye Køreplan revideret, saa den kommer i den samme Orden som for 1½ Aar siden. Ønsket er ikke imødekommet endnu, men jeg haaber, at da vi nu have faaet en udmærket Regering, hvis Opgave det selvfølgelig maa være overalt at tilvejebringe de for Befolkningen bedste Forhold, vil denne udmærkede Regering ogsaa have Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold og sørge for at faa Togplanen revideret, saa at baade Nørre-Aaby og Ejby og Middelfart kunne faa realiseret deres Ønske om at komme i saa god og hurtig Forbindelse med hinanden som paa nogen Maade muligt.

Ja, hermed er min Ønskeseddel til det højtærede Ministerium udtømt, og samtidig er den Tale, jeg ønskede at holde, forbi.

J. Andersen: Der blev for en Række Aar siden anlagt en Havn nede ved Rødvig. Den blev anlagt af en privat Mand